

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIV. — Wydana i rozesłana dnia 17. grudnia 1910.

Treść: **M** 220. Obwieszczenie, dotyczące c. k. Stacji doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Lincu.

220.

Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 14. grudnia 1910,

dotyczące c. k. Stacji doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Lincu.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 3. grudnia r. b. zatwierdzić najniżej następujący statut Stacji doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Lincu.

Pop wbr.

Statut

c. k. Stacji doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Lincu.

§ 1.

C. k. Stacja doświadczalna rolniczo-chemiczna w Lincu ma za zadanie podnosić rolnictwo, zwłaszcza w Austrii górnej przez urządzanie systematycznych doświadczeń i spostrzeżeń, zmierzających do ulepszenia zwyczajnej w kraju gospodarki, przez rozpowszechnianie ogólnych wiadomości agronomicznych i przez stosowanie doświadczeń, nabranych przy próbach i spostrzeżeniach, do praktyki, zarówno słowem jak i pismem.

Stacja ta jest równocześnie także państwowym specjalnym zakładem dla badania środków żywności i niektórych przedmiotów użytkowych w myśl obowiązujących rozporządzeń.

§ 2.

Do Stacji doświadczalnej należy w szczególności:

1. Przeprowadzanie badań umiędzynarodowionych i doświadczeń praktycznych na polu produkcji zwierząt i roślin,
2. badanie i kontrola środków nawozowych, pastewnych, rodzajów gleby i innych przedmiotów, będących w bezpośrednim lub pośrednim związku z rolnictwem, przy zastosowaniu odpowiednich metod chemicznych, mikroskopicznych i bakteriologicznych,
3. badanie i zwalczanie chorób roślinnych,
4. badanie i kontrola zasiewów i nasion, popieranie hodowli zbóż i nasion, tudzież handlu nasionami,
5. przeprowadzanie badań chemicznych, fizjologicznych i mikroskopicznych z polecenia c. k. Ministerstwa rolnictwa albo na żądanie władz, stowarzyszeń i osób prywatnych,
6. udzielanie interesowanym rad i pouczeń we wszystkich sprawach, należących do zakresu działania

zakładu, tudzież fachowych informacyi dla c. k. Ministerstwa rolnictwa i innych władz według ogólnych wskazówek, które wyda wspomniane Ministerstwo.

7. fachowe kierownictwo i opracowywanie wszystkich doświadczeń w dziedzinie uprawy roli, hodowli, kultury, nawożenia oraz prób demonstracyjnych, poruczonych jej do przeprowadzenia na rachunek skarbu państwa lub przy jego poparciu.

8. udzielanie fachowej pomocy przy ulepszaniu przedsiębiorstw rolniczych, tudzież przy udoskonalaniu już istniejących i zaprowadzaniu nowych przemysłów rolniczych, które nadają się do podniesienia dochodu z ziemi i roli,

9. urządzenie praktycznych kursów naukowych i wykładów z tych gałęzi rolnictwa i przemysłu rolniczego, których szczególniejsze uprawianie jest pożądanę ze względu na stosunki miejscowe. Program tych kursów podlega zatwierdzeniu c. k. Ministerstwa rolnictwa.

§ 3.

C. k. Stacya doświadczalna rolniczo-chemiczna w Lincu podlega wprost c. k. Ministerstwu rolnictwa.

§ 4.

Personal c. k. Stacji doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Lincu składa się z dyrektora jako zwierzchnika zakładu i z potrzebnych sił pomocniczych. Dyrektor jest w VI. klasie rangi i stoi co do stopnia służbowego i praw pensyjnych na równi z profesorami zwyczajnymi Akademii ziemiaństwa w Wiedniu.

Zawodowy personal wykształcony naukowo jest zaliczony do klas rangi X. do VII. (asystent, adiunkt, inspektor, starszy inspektor) urzędników państwowych.

Posady te tworzy c. k. Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu w miarę potrzeby.

Zaliczenie personalu kancelaryjnego i służebnego do klas starszeństwa służbowego, względnie stopni płacy na zasadzie postanowień ustawowych jest zastrzeżone c. k. Ministerstwu rolnictwa, podobnie jak i wymiar poborów innych funkcyjaryuszy.

C. k. Ministerstwo rolnictwa może upoważnić dyrekcję do przyjmowania woluntaryuszy, którzy wykonują przydzielone im prace bez wynagrodzenia i nie pozostają względem Stacji w stosunku służbowym, tudzież do przydzielania fachowcom w zamian

za pewną opłatę miejsce do pracy oraz naukowych i technicznych środków pomocniczych zakładu celem wykonywania zamierzonych prac lub ćwiczenia się.

§ 5.

C. k. Stacya doświadczalna rolniczo-chemiczna w Lincu ma prawo pobierania należności za te badania, których nie wykonuje bezpłatnie z polecenia c. k. Ministerstwa rolnictwa; wysokość należności tych oznacza taryfa, obowiązująca każdorazowo dla państwowych stacji doświadczalnych w ogóle.

§ 6.

Stacya ma prawo wystawiania dokumentów co do faktycznego wyniku przedsięwziętych badań i prób (analiz). Do ważności dokumentów tych potrzebny jest podpis dyrektora lub jego zastępcy i wyciśnięcie pieczęci urzędowej.

§ 7.

Działalność doświadczalna, badawcza i naukowa (§ 1. i § 2.), tok interesów (§ 3.), prawa i obowiązki personalu (§ 4.) oraz zawiadywanie kasą i inventarzem Stacji doświadczalnej będą uregulowane instrukcją służbową, którą wyda c. k. Ministerstwo rolnictwa.

Instrukcja służbowa

c. k. Stacji doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Lincu.

(Reskrypt c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 14. grudnia 1910, l. 47805.)

I. Doświadczenia.

§ 1.

Czynność doświadczalną c. k. Stacji doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Lincu reguluje się co roku na podstawie programu pracy, zestawionego przez dyrektora zakładu, którego plan należy przedkładać każdego roku, najpóźniej do dnia 15. stycznia, do zatwierdzenia c. k. Ministerstwu rolnictwa. Program ten ma obejmować nie tylko przedmiot pojędynezych doświadczeń i sposób ich wykonania, lecz także i koszty ich, jakoteż sposób zamierzonego pokrycia.

§ 2.

Z końcem roku ma Stacya przedłożyć c. k. Ministerstwu rolnictwa wyczerpujące i gotowe do druku sprawozdanie z prac doświadczalnych za rok ubiegły, i to zarówno z wyników przedsięwziętych doświadczeń jako takich, jak i z rezultatów, osiągniętych w praktyce na podstawie tych wyników, oraz ze wszystkich innych odnośnych kwestyi. Równocześnie należy podać c. k. Ministerstwu rolnictwa, kto brał udział w pojedynczych pracach, z jakimi wydatkami doświadczenia były w każdym przypadku połączone i w jaki sposób wydatki te pokryto, jakoteż, jeżeli wyjątkowo nie dotrzymano programu doświadczeń, zatwierdzonego przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, co dało powód do jego rozszerzenia, ograniczenia lub zmiany.

§ 3.

Personal Stacyi jest bez wyjątku obowiązany do współdziałania przy doświadczeniach. Przydzielanie personalowi robót doświadczalnych należy do dyrektora, który winien przytem uwzględniać szczególne zdolności poszczególnych funkcyjaryuszy. W razie potrzeby wolno Stacyi przybrać do własnych doświadczeń zamiejscowych współpracowników, nie należących do jej składu, których prawa i obowiązki należy jednak zawsze ustalić jeszcze przed rozpoczęciem doświadczeń w sposób niedwuznaczny i o ile możności pismennie.

§ 4.

O ile c. k. Ministerstwo rolnictwa nie wyda innego zarządzenia, oznacza dyrektor Stacyi doświadczalnej sposób publikacji wyników doświadczeń. Publikacje, pochodzące od funkcyjaryuszy zakładu, muszą być zawsze podpisane pełnem nazwiskiem autora. Jeżeli odnośnie do pracy, przeznaczonej do ogłoszenia, okaże się różnica zdań między dyrektorem zakładu a autorem, wówczas należy zasięgnąć rozstrzygnięcia c. k. Ministerstwa rolnictwa.

Roboty, wykonane na zlecenie służbowe, wolno ogłaszać tylko za wyraźnem zezwoleniem c. k. Ministerstwa rolnictwa.

II. Badania.

§ 5.

C. k. Stacya doświadczalna rolniczo-chemiczna jest specjalnym zakładem państwowym dla badania wszelkich rodzajów środków żywności z wyjątkiem mięsa i towarów mięsnych i dla badania artykułów użytkowych, stanowiących przedmiot rozporządzenia ministerjalnego z dnia 13. października 1897. Dz.

u. p. Nr. 235, jak również nały w myśl rozporządzenia ministerjalnego z dnia 13. października 1897. Dz. u. p. Nr. 240, z ograniczeniem, ustalonym w § 14. tego rozporządzenia, i to z uwzględnieniem postanowień § 16. tegoż rozporządzenia i reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 31. sierpnia 1896. l. 18522, w sprawie należytości.

Zakład nie podejmuje badań bakteriologicznych wody i nie wydaje opinii higienicznych.

Ogłędziny miejscowe przy urządzeniach dla dostarczania wody zarządza Stacya tylko wtedy, gdy to okazuje się praktyczne i potrzebne dla wytłumaczenia wyników chemicznego badania wody.

Badanie środków nawozowych, paszy, nasion i innych przedmiotów, będących w bezpośrednim lub pośrednim związku z rolnictwem, należy uskuteczniać według umów, zawartych przez przełożonych austriackich rolniczych stacyi doświadczalnych i zakładów podobnych, lub jeżeli umów takich niema podług metod, uznanych przez naukę za niezawodne.

Za roboty te winien nadsyłający uiścić należytości, przepisane ogólną taryfą, zatwierdzoną każdorazownie przez c. k. Ministerstwo rolnictwa dla państwowych stacyi doświadczalnych.

Badania, przedsięwzięte na zlecenie c. k. Ministerstwa rolnictwa, wykonuje się darmo lub po niższych stopach należytości, oznaczonych przez Ministerstwo.

§ 6.

C. k. Stacya doświadczalna rolniczo-chemiczna w Lincu ma spełniać funkcję „Stacyi wywiadowczej c. k. Ministerstwa rolnictwa dla ochrony roślin“ w myśl wskazówek fachowych, których jej w tym kierunku udzieli w każdym poszczególnym wypadku c. k. Stacya rolniczo-bakteriologiczna i ochrony roślin we Wiedniu. Badanie szkodników roślinnych i udzielanie interesantom rady i informacji w sprawach ochrony roślin odbywa się zupełnie bezpłatnie.

§ 7.

Przedmioty badania przydziela dyrektor analizującym, do których zalicza się tylko personal naukowo wykształcony, w ten sposób, by roboty płatne były rozdzielane ile możności jednakowo między te siły robocze. Z taks. wpływających za analizy, przypada 60 procent do kasy, 15 procent dyrektorowi

a 25 procent analizującemu. Należności, uiszczane za wydanie opinii, należą w całości do autora tych robót i nie podlegają osobnemu zarachowaniu.

§ 8.

Wszyscy funkcyonaryusze są obowiązani starać się o dokładne wykonanie poruczonych im robót rozbiorowych, o staranne zapisywanie wyników analizy do osobnych ksiąg, przeznaczonych na ten cel, jakoteż o należyte wygotowanie certyfikatów, wystawianych na podstawie badań. Certyfikaty te mają zawierać uwagę: „Niniejsze świadectwo badania odnosi się tylko do próby nadeszłej w dniu”. W certyfikacie należy również uwidocznić sygnaturę nadesłanych prób, całość pieczęci lub marek zaniknięcia, jakoteż tekst ich, jeżeli jest czytelny. Z przedmiotów, nadesłanych do badania, należy o ile to jest możliwe, przechowywać przeciętną próbkę przynajmniej przez dwa miesiące pod pieczęcią Stacji.

§ 9.

Z końcem każdego roku należy przedkładać c. k. Ministerstwu rolnictwa sprawozdanie, z którego ma wynikać, na jakie przedmioty rozciągała się czynność badania w roku ubiegłym, o ile pojedynczy funkcyonaryusze brali w niej udział, jaką kwotę wyniosły dochody, wypłacone udziały z taks oraz zaległości, niemniej jakie zarządzenia wydano celem ich ściągnięcia. W sprawozdaniu rocznem należy również podać doświadczenia o więcej ogólnem znaczeniu, które poczyniono na polu czynności badania.

III. Nauka.

§ 10.

Na wniosek dyrekcji zakładu można w miarę potrzeby urządzić w c. k. Stacji doświadczalnej rolniczo-chemicznej w Linzu w odpowiednim czasie i bez pobierania opłaty za naukę rolnicze kursy naukowe i wykłady z szczególnych gałęzi kultury krajowej oraz przemysłu rolniczego, których program ma ułożyć dyrektor zakładu i przedstawić wraz z preliminarem kursów c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Program kursów i wykładów, które mają odbywać się, powinna dyrekcja zakładu ogłosić.

§ 11.

Rady i pouczenia udziela się z reguły bezpłatnie; tylko jeżeli interesenci życzą sobie oględzin lub wydania szczegółowych opinii pisemnych, winni uiścić należności, które ustali się podług ogólnych przepisów o korzystaniu z państwowych stacji doświadczalnych.

Kierownictwo i nadzór służby informacyjnej oraz zużytkowanie doświadczeń, zebranych w tej gałęzi służby dla prób doświadczalnych stanowi jedno z najważniejszych zadań dyrektora.

IV. Prawa i obowiązki personalu.

A. Personal zwyczajny.

§ 12.

Dyrektor, któremu podlega personal zakładowy, ma kierować Stacją doświadczalną w myśl statutu, zatwierdzonego Najwyższem postanowieniem, i niniejszej instrukcji służbowej, nadzorować służbę we wszystkich pojedynczych jej gałęziach, informować ciągle c. k. Ministerstwo rolnictwa o przebiegu czynności, przydzielać poszczególnym funkcyonaryuszom przypadające na nich czynności służbowe, nadzorować przeprowadzenie zatwierdzonego programu pracy, starać się o dostarczenie potrzebnych środków pomocniczych naukowych i praktycznych i zastępować zakład na zewnątrz. Ponadto ma dyrektor Stacji doświadczalnej we wszystkich sprawach ważniejszych bez względu na to, czy dotyczą one personalu czy inwentarza albo innych interesów zakładu, składać zaraz sprawozdanie c. k. Ministerstwu rolnictwa. Dyrektor ma zasięgać rozstrzygnięcia c. k. Ministerstwa rolnictwa, jeżeli chodzi o jedną z następujących spraw:

1. Zażalenia przeciw jego zarządzeniom;
2. załatwianie podań, wniesionych do zakładu, lecz wystosowanych do c. k. Ministerstwa rolnictwa;
3. wydawanie nowych lub zmianę istniejących przepisów służbowych i zarządzeń ogólnych;
4. interpretację takich przepisów, co do których znaczenia lub należytego zastosowania ma wątpliwość, lub odnośnie do których uważa za potrzebne zasięgnąć ogólnych wskazówek lub objaśnień;
5. wyjątki od ogólnych postanowień odnoszących przepisów w poszczególnych wypadkach;
6. sprzedaż rzeczy ruchomych, oprócz produktów własnego gospodarstwa, jeżeli ich wartość

nabywca przenosi 100 K, przyczem jednak ogranicza się upoważnienie zakładu do sprzedaży jedynie na przedmioty niezdatne do użytku;

7. kupno rzeczy ruchomych, oprócz nasion do zasiewu, środków nawozowych i zwierząt użytkowych dla własnego gospodarstwa, jeżeli w poszczególnym przypadku ma się przekroczyć kwotę 400 K;

8. zawieranie jakichkolwiek umów, o ile ono po myśli postanowień instrukcyi tej nie należy do własnego zakresu działania zakładu;

9. udzielanie urlopu funkcyonaryuszom, jeżeli czas jego trwania przekracza w przeciągu 12 miesięcy jeden miesiąc lub jeżeli zgłoszono urlop celem podróży za granicę;

10. przyznawanie zaliczek na poczet płacy;

11. przyznawanie i wypłacanie nagród pieniężnych za znakomite usługi, połączone z nadzwyczajnym wysiłkiem i wychodzące poza zakres zwyczajnych obowiązków służbowych, następnie zapomóg i wsparć;

12. przygotowywanie i asygnowanie rachunków kosztów podróży stałych urzędników i sług, jakoteż technicznych i kancelaryjnych sił pomocniczych, robotników dziennych itd.;

13. wszystkie sprawy, zatem także i te, które należą do zakresu działania Stacji, jeżeli chodzi o wydatek, nie przewidziany osobno w zatwierdzonym preliminarzu rocznym a dotyczący zapotrzebowania nadzwyczajnego, lub jeżeli przekracza się przytem kredyty, przyznane w zapotrzebowaniu zwyczajnem przy rubryce odnośnej, lub granice zmian, dozwolonych Stacji przez c. k. Ministerstwo rolnictwa;

14. wszystkie sprawy, co do których c. k. Ministerstwo rolnictwa zastrzegło sobie w poszczególnych przypadkach rozstrzygnięcie.

W przypadkach, w których dyrektor nie może na podstawie powyższych postanowień rozstrzygać bez przekroczenia nadanych mu upoważnień, a w których z powodu widocznej i znacznej korzyści dla zakładu lub z powodu jawnej szkody, która zagraża w razie odroczenia rozstrzygnięcia, natychmiastowa interwencja jest wskazana, może dyrektor wydać pod własną odpowiedzialnością bezzwłocznie zarządzenia, jakie uważa za odpowiednie, z zastrzeżeniem, by dodatkowo bez wszelkiej niepotrzebnej zwłoki postarał się o zatwierdzenie c. k. Ministerstwa rolnictwa.

(Polski.)

Obowiązki dyrektora, wymienione tutaj oraz wyliczone w dalszym ciągu niniejszej instrukcyi, ma spełniać także funkcyonaryusz zastępujący dyrektora przez czas trwania zastępstwa.

§ 13.

Dyrektor jest upoważniony korzystać w sprawach służbowych lub pilnych sprawach osobistych z urlopu co najwyżej dziesięciodniowego, ma jednak, jeżeli nieobecność jego trwa więcej jak trzy dni, zrobić równocześnie umotywowane doniesienie do c. k. Ministerstwa rolnictwa. We wszystkich innych przypadkach winien dyrektor zwracać się do c. k. Ministerstwa rolnictwa z prośbą o udzielenie urlopu. W sprawach urlopu innych funkcyonaryuszów mają służyć za prawidło postanowienia § 12.

§ 14.

Wszyscy członkowie zakładu winni popierać dyrektora przy wykonywaniu jego czynności urzędowej, stosować się do jego zarządzeń służbowych i mieć zawsze dobro służby na oku.

Sily fachowe Stacji mają poświęcać czas, zaoszczędzony przy pracach służbowych, na badania naukowe, a w tym celu należy im ile możności oddać do rozporządzenia inwentarz i materiały zakładu. Mogą stawiać wnioski względem przeprowadzania doświadczeń i dochodzeń, które dyrektor ma opiniować i przedkładać c. k. Ministerstwu rolnictwa. Prace naukowe, wykonane przez członków zakładu, są wyłączną duchową własnością tego, który je wykonał.

Zdarzenia służbowe i inne szczegóły ważniejsze, dotyczące stale zamianowanego personelu zakładu, należy wciągać do przepisanych tabel służbowych.

Dyrektor ma z końcem każdego roku donosić o zaszytych zmianach.

Jeżeli c. k. Ministerstwo rolnictwa inaczej nie zarządzi, jest powołany do zastępstwa dyrektora w razie, gdy ten doznaje przeszkód, urzędnik każdorazem najstarszy rangą.

§ 15.

Laboranci i słudzy mają pełnić służbę laborantów i posłańców, zwłaszcza także nadawać i odbierać na pocztę listy i przesyłki (z wyjątkiem przesyłek wartościowych), jakoteż podejmować pieniądze.

B. Personal nadzwyczajny.

§ 16.

Postanowienia § 12. i 14. należy stosować analogicznie także do nadzwyczajnych sił pomocniczych.

V. Znoszenie się służbowe.**§ 17.**

We wszystkich sprawach fachowych, budżetowych, osobistych i obrachunkowych, znosi się Stacja bezpośrednio z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§ 18.

C. k. Ministerstwo rolnictwa wyznaczy w miarę potrzeby odpowiednie osoby umyślnie do inspekcjonowania Stacji. Dyrektor i wszyscy funkcjonariusze zakładu są obowiązani udzielać organom inspekcjonującym podczas ich czynności urzędowej wszystkich żądanych informacji i popierać je przy spełnianiu tego zadania jak najenergiczniej.

VI. Kasowość i zawiadywanie inwentarzem.**§ 19.**

Kasowość i zawiadywanie inwentarzem należy uregulować według „Instrukcji dla kasowości i zawiadywania inwentarzem“.

VII. Postanowienia wykonawcze.**§ 20.**

Powyższa instrukcja służbowa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia statutu, zatwierdzonego Najwyższym postanowieniem.